

Գ ՝ Յ Մ Ա Ն Բ

Էրիզան 10 օրը անգամ մը կը հրատարակուի :
Տարեկան գինն է 4 1/2 մեծիս
Մէկ Թերթը 40 փարայ .
Բաժանորդագրութիւնը տար-
ւոյն սկիզբէն է .
Ինչո՞ք Յիմալիներուն ճամբու
ճախըը առնուլին վրայ է :
Ամբար նամակը կը մեքով :
Հանդիսիս վերաբերեալ նա-
մակ կամ գրութիւն , պէտք է
ուղղել առ Տօրէնն Գարու-
թիւն Թ. Կարապետեան :

ԳՈՐԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Գ. Պոլիս Արամեան Լուսարան .
Առաքողոր , Գ. Սոյանդրեան
Սամսոն Օհանէսէս Եղիսեան
Տրուպիզոն , Զ. Գ. Սարգսեան .
Էրիզա Գ. Սիմոն Մ. Խաչա-
տուրեան .
Նիկոմիդա . Առաքին Գ. Բա-
պաստապետեան .
Չմիւսեան , Գ. Գէորգ Գոսպի-
կարին , Զովհաննէս Տ Մելի-
սեդեկեան .
Ղան . Գ. Գրիգոր Իսախան ,
Մուշ . Աւետիս Փոթիկեան .

Է Ր Ի Չ Ա

Հ Ա Ն Դ Է Ս Տ Ա Ս Ն Օ Ր Ե Ա Յ

Ա. Տարի 1868

Երբ կ'ուզես զիսնայ թի աշխարհիս ազգաց մեջէն հելն է ունենին յու-
սաւորեալն ու հարուստը . հարցաւ թի հր ազգի աշխի ընթերցասէր է
կամ հր ազգի աշխի բուրք կը զործածէ :

Թիւ 12 Մայիս 19

ԲՈՎԱՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ

Յայտարարութիւն — Ներկայ եւ Ապագայ . — Ուսումնական .
— Ամնադին կամ Տիրասպետութիւն . — Նամակ մը . — Կենսա-
տարրք . — Փոփոք :

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Գ. Պոլիս 10 Յուլիս 1868

Հանդիպիս Նախորդ Խմբագիր ԹԷՐԶԵԱՆ ԽԱ-
ՉԻԿ ԷՖԷՆԱՐԻՆ , իսկ 1 Կրօնք Սուով Արգոյ բաժա-
նորդաց բրած Ազգաբարձեան համեմատ , ահա-
այսօր ամէն խոչ և խռով առանձուր կոխելով հէտե-
ւեալ պայմաններով կ'սկսիս շարունակել :

1. Էրիզայի 12րորդ Թիւէն սկսելով ինչուան իսկ
պակաս Թիւերը , իրացնելու համար ամէն զմ օրը
անգամ մը պիտի հրատարակուի :

2. Որչափ որ մենք ամիսի անունը նշանակելով
ըլլամք՝ ընթերցողք պէտք է Հանդիմիս Թիւերուն
նային և ոչ թէ՛ ամսամուրնի :

3. Էրիզան նախկին խմբագրին ատենը որչափ
որ բաժանորդ ունէր , անոնց ցուցակը մեր բոլի
ունենալովիս կը պարտաւորվիսք մեր ևս այսօր ան-
կորուստ ուղարկել :

4. Նախկին խմբագրին տարեկան բաժանորդա-
ցին վճարողները , այսօր կրկին չվճարելու ազատ
են . — Իսկ անոնք որ զեռ ևս վճարած չեն . ներ-
կայ Տնօրէնութիւնը յատուկ նամակաւ մը կը պար-
տաւորի բաժանորդագին պահանջելու :

5. Այսուհետեւ Արգոյ բաժանորդաց ուղղուելու
ձեռններուս վրայ զգոյ՛ մը չպիտի կուպուի , տիրոջ
ախուհը վրան նշանակուած ըլլալով :

6. Ով որ ութ օրը միանգամ Թերթ չընդունիր
կը պարտաւորի յատուկ նամակաւ մը Տնօրէնու-
թեան փմաց տալ :

7. Հանդէսս գաւառաբնակ ազգաշնոց դիւրամատչելի ըլլալու համար ճամբու ծախքը մէջը ըլլալով տարեկան 2 ճերմակ մէծիտ պէտք է վճարէ: 8. Ով որ 3 Սիրահարական ոտանաւորներ, Բաժնիրական յօդուածներ, և Զուարճաստուն գրութիւններ մեզ ուղղեր՝ ըլլայ սիրով կ'ընդունուի և անյապաղ կը հրատարակուի:

9. Հանդիսիս վերաբերեալ որ և է գրութիւն, պէտք է ուղղել առ Տնօրէնն՝ Եարութիւն թ. Կարապետեանի. Պօլիս, Շէրիֆ—Փաշա Խան, Ալա-ման տպարան. թիւ. 13:

ՆԵՐԿԱՅ ԵՒ ԱՊԱՐԱՅ

Վաճառի սրտով մը անցեալը մի նկատել, վասն զի չվերնդառնար, այլ ներկայից բարութե և արիւրար դեպ իրագուն և խորհրդաւոր ապագայի յառաջ քայլ անվեհեր:

ԼՈՆԿԱԿԱՆՎ

Յերեկ է: Սակայն երկինքը սևածոյր ամպերէ սրտաւ ջլլալուն՝ ամեն բան զրեծէ զիշերային կերպարանք մը պատացած է:

Կապոյտ ծովը հիմա սևազգեաց գոյն մը տուած է. իսկ անոր ամեն մէկ լեռնակուտակ կոհակները զոգ-զեա սաստկաշունչ հովերէ մղուած մէյմէկ քահաղին ամպեր կը ձևագնեն . . . :

Այս ամեհի ալիքներէն ամեն մէկը կարծես թէ եզան պէս կը բառաչէ կամ անտառին մէջ ուղիղ ծամբէն շնդող շան մը պէս կ'ոռնայ:

Փայակը մերձ ընդ մերձ կը փայլի: Կայծակը պայծելով կ'իջնէ որոտընդոտ, բայց անձրև չոտեղար տնկնալին:

Ծովուն երեսը փոթորիկ ծագած է . . . : Անդին զեհահաա, հերարձակ և տարագիր կին մը անապատի ամալի ծովկըրը կեցած կը նայի ակնդէտ: Կարծես թէ նոյնաց մեծիւնը ծագողն բարբառումըն է իրեն համար, ուստի մտիկ կ'ընէ սեռակիր: Հարկանոյշ է իւր անունը, շնորհալի է կերպարանքը, տրտմալի է դէմքը, նազեկի և արթն

տակէզ է նայուածքը . . . :

Կորուսած սիրահարը վերստին գտնելու յուսահատ՝ մրրկայրյոց խորհողներով աղէկեղ կը տառապի անիկա: Իւր աչերու սիրովան կրովը երթալով կը բորբորի . . . :

Թշուառութեամբ ընկնուած կը ձուլի անիկա: Մերձ ընդ մերձ կը հառաչէ և այս հեռաչը, Պարսիկ բանահիւսի մը ըսածին՝ պէս, երկինքը իսկ կ'այրէ և կը տոչորէ:

Երկու մղոն հեռուն ազգային դրօշ կրող նաւ մը կ'երևի յանկարծ: Ստէպ ծովուն յատակը իջնելով դարձեալ վեր կ'ելլէ: Միշտ դէպ ի մէկ կողմ կը հսկի: Կայմիք մէկը խորտակուած է . . . :

Յարկին վրայ ստկում և սարսափ կը տիրեն: Ուղեորը յունգահատ դժնկալ մահը իրենց առջև կը տեսնեն:

Հայրերը կը հառաչեն, մայրերը կը հեծեն, մանկունք կու լան: Ինչ աղիտորմ տեսարան . . . :

Թէպէտ Զլնոր, այլ անուս և անփորձ, վատ և անզգայ նաւապետ մը զազանային վրէժխնդրութեամբ այս հառաչանքը, այս աղաղակը, այս աղմուկը անփոյթ կը կենայ երբեմն հակասական հրամաններ միայն տալով . . . :

Նաւաստիք շուարած կը կենան: Ատնցմէ ոմանք չ'են ուզեր վհատիլ, բայց մրրկին սաստկութենէն չ'են կրնար գործել: Առաջաստները պատռտած են: Ղեկավարը անգթութեան և վատութեան օրինակ մը կ'ընծայէ ղեկը թող տալով: Ինչ սարսափելի աղէտք . . . :

Նաւը կը յառաջանայ ծփալով:

— Բայց դէպ ի ուր:

— Գէպ Զլն քոյն ամեհի ծայրերը, որոնց վրայ զլխովին պիտի խորնակուի անշուշտ . . . :

Հոս նաւապետը վստանգը կը քոտնէ, քիչ մը կ'ուշադրի և բայց շուտ ուշ: Կրեցկի փոքր սխալը ուղղելու, վաճառքի փոքր կեանքն ալ վստանգի մէջ է: Այ կը պոռայ զնյարալին: Վայրագւոր ջանք: Գլ նաւը սաստիկ հարուած մը կու տայ՝ ծայրերու և իսկոյն կը փշուրի: Երկուստեք միմեք ևս նային:

Ախոս , ամենքնին ալ ինդհամահ մեռնելու վրայ են . . . :

Հայկանոյշ կը գիտէ հեռուէն , կ'ազէ նշաններ քնել : Օգնութիւն կը գոչէ անիկա , բայց 'ի զուր : Տրտում , տխուր , կ'ազէ նեղուիլ ծովուն մէջ և այն դժբաղդ ճամբորդներէն զոնէ մէկը ազատել , սակայն կը նայի որ զժնկնակ մահը զինքն ալ չպիտի խնայէ խոհեմաբար եմ կը կենայ սրտին խորէն կրկին հիգուշ մը աջակելով . . . :

Ահուի շառայիւն մը հեռուէն կը լսուի : Նաւուն բեկքրների իրպիւն զննողում և այսդիս այնպին ցրում են :

Սոյն նաւաբեկութեան մէջ երիտասարդ մը միջին պիկեռութեան մէջ անգամ սիրտ առնելով՝ կարծես թէ Նախախնամութեան թագուն նպատակը դէպ 'ի ծովեզրը կը մերձենայ , սակայն փրկարդ , զալիքները զինքը կ'արգիլեն ցամաք ելլելու :

Բազուկները կը շրտին , Ոյժը կը քուլարի : Աւանդ , պահ մը ևս ու ծովուն յատակը իջնելով՝ պիտիանհետի անիկա իսպառ . . . :

Կինը կը խրախուսէ զանի , ձեռքը կ'երկարէ , երիտասարդին բազուկը բռնելու փորձ կը փորձէ , բայց հովը և այն մեծ ու մոլեգին փրփուրը կտարաբաղդ Հայ երիտասարդը դարձեալ ետ կը մղէ :

Հայկանոյշ յուսաբեկութեամբ աղիողորմ ճիշ մը կը բառնայ : . . . :

Ո՛չ Հայ օրիորդ կը սխալիս : Սքափէ անգամ մը ու ետիդ չուսն մը պիտի տեսնես . . . : Ա՛յն այն չուսնը և նետէ դժբաղդ երիտանարդին : Անոր փրկութեան մի միակ միջոցը ատիկա է :

Այո , պիտի փրկես քու սիրելիդ Հայ երիտասարդը , արժուն խոհեմ և անձնուէր զտնուելով : Պիտի փրկես օր մը դափնեայ անմահ պսակը և ճշմարիտ ձեռք վայելելու համար : Այո , կը կրկնեմ , դուն օր մը մայր պիտի լիլաս , պիտի փրկես և բեզմով պիտի ծագի չ'էթէ խաւար , այլ լուսավառ ջահ մը , որուն վրայ է հագին բաղդը ու միակ յոյսը և որուն վրէժն . ԱՊԱՆԱՅ :

Հոգարարի գն վաճառող տախտակի մ . . .

Հայկանոյշ զգո՞մ ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ . . . :
ՋՐԱՅԻՆ ԵՐԵՒՈՅԹՆԵՐ

Մեր քննարկած երկրին համաժառանգ օդը ամեն կողմանէ թէ ջրին ու թէ խոնաւ երկրին հետ միշտ հաղորդութիւն ունի . այս պատճառաւ ալ միօրինակ ասոնցմէ ելած գոլորշիքը անդադարօք օդին մէջ աւելն կողմը տարածուելով գոլորշեաց սահման մը կը հասնեն :

Օդը բարակ թափանչիկ ու անդոյն հեղուկ մի է , անդոյն ըլլալով աչքի չեքեքար , բայց և անպէս իշրօք ըլլալը յայտնի է . նախ մեր շնչառութենէն , երկրորդ՝ վասն զի մարմին մը օդին մէջ շարժելու ըլլամբ , կը տեսնենք որ դէմ դնող մը կայ : Աշխարհի չորս կողմը պատող օդին համատարած կամ հատարակ օդ կ'ըսենք , որուն մէջը երկրէս ելող գոլորշիքներուն սահման մը կայ , որն որ գոլորշոյ սահման կրտուի . և ասիկա մէկ մղոն ջարձրութեան կրնայ հասնիլ . — օդը երեք յատկութիւն ունի . նախ՝ հեղուկ է . երկրորդ՝ ծանր . իսկ երրորդ՝ ձգական :

Օդին մէջ եղած գոլորշիքը՝ իրենց խտութեան վերջի աստիճանը հասնելէն ետքը , օդին բարեխառնութիւնն ալ քիչ մը վար իջնելուն պէս կայլակաձև կ'ըլլան . Այս բարեխառնութեան վար իջնալը կըրնայ պատահիլ՝ նախ երկրէս պահովութենը՝ ետ՝ ցոլանալով , երկրորդ գոլորշիքը օդին պաղ կարգերուն մէջը մտնելով , և երրորդ պաղ հովնիէն : Երբ այսպէս կայլակաձև կ'ըլլան , օդը կը մննցնեն ու կը պղտորեն . Ինչո՞ւ որ վրանին ինկած լուսոյ ճառագայթները մաս մաս ետ կը ցոլանցնեն , մինչև որ որոշեալ մեծութեան մը հասնին՝ օդին վրայ կախուած կը մնան . Իրենց խտութիւնը օդին խտութենէն աւելի ևս ըլլալով օդին մէջը կրկան կենդանախորհրդաւոր շատ բարակ մասուկ բաժնուած ըլլալով , իրենց զանգուածին համեմատութեանը նայելով մեծ երես կունենան . ասոր համար ալ շատ կանաչ դէպ 'ի վար կ'իջնեն . Զրդ հովերը միշտ վեր կ'ենելով , այսպիսի ջրի մասերուն իյնալուն դէմ կը դնեն :

Յրդ որովհետև արևուն ծառագնացները այսչափ բազմութեամբ չբեղէն գնտակներով լեցուն օդին տահմանը պատահելու որ ըլլան, շատ ցոյացմունքներ կը կրեն. անոր համար նոյն տեղի օդը իւր թափանձական զօրութիւնը կորսնցնելով, ուրիշ մարդը թափանձիկ օդէն աւելի կը տարնայ աւտով իր ծանրութիւնն ալ թեթեւաբար անկողնէն ի բարձրը կը դիմէ, և գոյորշոյ տոքը գնտակները վար իյնալէ կ'արդկէ: Թէ որ ջրին գնտակները աւելի մեծնալու ըլլան, այն ատեն վար ալ կ'իյնայ որ ջրային երևոյթները, այսինքն՝ ցեղ, եղևաճիւղ, մէզ քանակ, սնոթք, ձիւն կ'երևան: Որով հետեւեալ թիւերով տաքնոյ վրայ ալ շատ թէ քիչ խօսիլը արժան կը դատենք:

ԵԱԶԻԿ Բ. ԲԼԵԶԱՆ

ԱՄՆԱԴԻՆ

ԿԱՄ

ՏԻՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ

Արդ քառ պատկանելի, այլ կ'իսամեռ ծերունի և ինձ այն քաղը յանձնեց, զոր կը մերժէի: Վերջապէս ստիպեց որ առնեմ: Ես դուրս ելայ լաւագին և կրպէի խրովի որ չէթէ միայն Չարուհի պաշտպանէ մը կամ հարմէ մը այն աղքատներն ալ բարեբաբէ մը պիտի գրկուին. վասն զի չտեսայ որ մը որ չքաւոր կամ տնանկ այն տունէն ձեռնունայն ելելիս:

Այսպէս մեռաւ այն աղքատին և որբին պաշտպանը. զից ամիս շարունակ կուրծքի հիւանդութեամբ աղէկից տառապանք կրկէն ետքը:

Այսպէս եթէ մինչև հիմայ այն բարի և փափուկ գոգոյնմանքով զարդարուած ծերունին տալէր, և եթէ դու ըստ յոյսի հովանաւորութեան ներքե մեծնալիս արքա նորատի հասակիդ մէջ դու ալ ես ալ ա-

ռպել երջանիկ կեանք մը պիտի փաթէինք միշտ բարոյական անուղ ստանալով: Անոր հիւանդութեան ժամանակը թէպէտև իւր առարկնութեանց տիրանալու էի, բայց չէի կարող զգալու: Մահուանէն յետոյ իւր պիտեաց ազիւ զգաղութիւնը դրոշմաբեցաք մտքիս մէջ և պիտի մնայ հոն մինչև ի մահ: Մ'չ չպիտի մոռնար բնաւ անոր բարեգործութիւնները, առաքինութիւնը, որմէ զատ աշխարհային իրերու մէջ բան մը չէր տիրեր, բան մը չէր պաշտեր անիկայ:

Այսպէս պիտի իր նախկին նորոշ բաւ համագամանքները ներքողելու ատեն Չարուհի սիրալոյզ չեքմ խորհուրդները կը մտնար և անձանց մէջ մը նրկակայելով՝ անկեղծ բայց այրիացուէր իանդադատանք մը կ'զգար և այսչափ տեղեկութիւն մը նոյն գիշերուան համար միայն գոհացուցիչ համարեց:

Արդէն կէս գիշեր կը մօտենար: Գունը իւր հատակիւն թևերով երկուքին ալ արտաւանդները կը փակէր:

Չարուհի յուզեալ և անհանգիստ ըլլալէն ետքը հանդարտեցաւ և քուն եղաւ անանկհանգիստ և խաղաղ, ինչպէս որ անմեղ և համեստ մէկու մը կը վայելէ:

Ստեփաննոսեան փորձառութեան ինչ պիտի ըլլան անմեղութիւն և համաւատութիւն, քանի որ զեղծումով մը միայն կը վերապին, կը բայքային, կը խաւին և որոնց կը յաջորդէ մոլութիւնը, ինչպէս դեռատիկիմ և անուշաբոյր վարդը լոկ դառնաշունչ քամիով մը կը ծառամի, կը փտի եւ քարշահոտ կըլլայ...:

Գ.

Այն գիշերը որ հիւրասէր պառաւը ալ ամեն բան կը յայտնէր Աննապին մեծ գործով մը զբաղած ըլլալուն յաջողելու միջոց մը կը խորհէր:

Հայրը քանի մը տարի առաջ մեռած էր: Իւր կենդանութեան ժամանակը Տէր Պետրոս անուն չարապիտ և նենգամիտ բահանայի մը փաղաքոշ

տեսութենէն խտրուելով՝ հոգեվարք եղած ատեն Ամնադինի քաջակայութեան պատճառաւ իւր կրտսեր և օրդոյն ժառանգութիւնը ամբողջ անոր յանձնած էր :

Կրօնաւորը փոխանակ Ամնադինի հօր յետին կամքը կատարելու և անոր հրիւտակին մէջ գրուած հայրական յորդորները Ամնադինի ցոյց տալու կը պահէր զայն օր մը իւր դուստրը անոր հետ կուրգելու և այն ատեն միայն յանձնելու մտօք : Ապա մէ ոչ իրեն յանձնուած հարստութիւնը յինքն տեղեկանելու չար դիտուորութիւնը ունէր :

Ամնադին շատուց ի վեր դուրսէ դուրս իւր ժառանգութիւնը յանկուսի գրաւիլը խմանալով՝ զայն ձեռք ձգելու վր տրէր : Սակայն վարդեմտորդի կրօնաւորը նշմարելով որ իր ոտխին ազդեցութեան տէր ըլլալուն չափով կարենար ներատակը յառաջ տանիլ ընտանեօք հանգերձ Կապան զաւառէն դուրս վախճած էր , առանց Ամնադինի իրաւունքը հատուցանելու :

Ամնադին հետեւեալ օրը քաղքին շրջակայ կողմերը սուրհանդակներ հանած , քայց զանի գտնելու յոյսը անգամ ի գերեւ ելած էր և մինչդեռ ակնկոր և յուսաբեկ կը խորհէր նոյն օրը Զարուհիի քով երթալու խօստումը յիշեց և ալ ամէն բան մոռնալով զիսկը գնաց :

Հոն հասած ատեն արդէն իրիկուն կը մերձենար : Եւ եղաւ իւր զարմանքը երբ իմացաւ Մարիամէն Զարուհի առտուանէ ի վեր դուրս ելած և թէ տուել տալով և ոչ իսկ անոր հետքը գտնուած էր : Ապա իմացաւ , այլ յիշատակը պառաւ կը հեծեր ու լար :

Ամնադին այս յուզը առնելուն դէտահեղի տողալ մը իւր ներքին հանգիստը վրդովեց : Արդեօք եղած է իւր զացած է և աչապէս հեռանալուն թափախել ինչ կրնայ ըլլալ , կրտէր մտովի : Սըրտին տաղանապը մերթ ընդ մերթ մինչև յուսահատութեան փուր կը նետեր զինքը : Պահ մը յետոյ ակնկալութիւնը վերադառնալուն կը նորոգուէր ենթադրելով թէ արդէն զինքը դիմաւորելու ելած էր : Բայց ինչո՞ւ , իմ յապաղելս տեսնելուն տուն չվերադար-

ձաւ , աւանդ , մեծ վտանգի մը զոհ եղած պիտի ըլլայ , կը գոչեր :

Հուսկ ուրեմն սոյն փոթորիկի մտախոհութեանց մէջ ընկղմած քիչ մը ևս համբերեց , Մարիամին քով գնաց , ջուր տալու որ խմէ և միտնարական խօսքերով կափովէր զանի , սակայն իւր սիրտնին դարձեալ չերկցաւ : Այն ատեն անդրդուելի կամք մը եռանդը կարծարծէր և նոյգը հեծնալով՝ միտքը դրաւ որ հեռաւորութիւն , վտանգ , անդունդ , մահ , ամէն բան անգունելով Զարուհին գտնէ :

Չմեռ ըլլալուն՝ բնութիւնը աջառնային այն գեղեցիկ զարդերէ մերկ մնացած էր : Չիքն աղեղաւ վր անոտաներն , յետներն , ջուր զաշտերը սոյն աչակ տակ աւաւնով ծածկուած էին : Սաստիկ ցուրտ մը կրնէր : Հիւսիսային խիստ հողմին ծառերու պատճառաւ խշրտոցը ուղղկորին մեծ տպաւորութիւն մը կազդէր :

Ամնադին անտառին մէջ յառաջ գացած ատեն ուղիղ շաղէն խտորեկով՝ արահետի մը մէջէն կանցնէր : Մէյմ՝ ալ ինչ տեսնէ սրտանունդ , զեղանի կին մը մարմարեայ ցորտ արձանի մը պէս սառած էր կրնցեր կը պատկէր : Իւր սեաւ մազերը հովին սաստկութենէն զլխուն վրէնջ վէտովէտ կը ծիւղին : Ո՛հ Զարուհին էր անկկայ . . . : Իւր փնտռած Զարուհին , Մահաշուք երեսով՝ փեղմ աղջկէլ այն առտու մոտայոյց և ակնկոր այն կողմերը ելած իւր ապազային վրայ կը խորհէր : Նկատելով որ ծնողքէ ազգականներէ , բարեկամներէ զօրկ իր սիրտը օտայի մը նուիրելով և անոր զրկացը մէջ նետուելով իւր միտկ նեցուկը , Մարիամը թաղուն կնքալով կարհամարհէր : Այսպէս երկնային հրեշտակի մը , մօր մը բարեխօսութիւնը հայցելով՝ ակտու բազկատարած աղօթել տրաքէս զի նախախնամութիւնը զրեպէ և այս ծանր պարագայիս օգնէ իրեն : Բայց վերջը կիրքերու յոյզը իր այս ազնիւ զգացմանը քաղութիւն՝ մահաբեր սառսառ մը հոգեոյն ազդելով անզգայ գետին ինկած էր :

Ամնադին ակրունին ատանկ ողորմելի վիճակի մէջ գտնելով շփոթեցաւ մնացեալ կարծեց օր յուրանն սարած էր անկկայ գրեթէ փեղմ Զարուհիով ձգնէն

Ս. Փրկչի մէջ ինձմէ քատ բառական աղբաղմու-
ծին կար դրսէն, Սամաթիոյ Տիրացու վարժապե-
տը Յոյն Հեղինէն Սեւ անցունելով երբ կը վազէր
կուգար: Եւ պիտի կրնար մի հրապարակաւ միտել
երկու սիրահարներու ըրած ընդունելութիւննիդ և
յունի լուսով արձակելնիդ:

Բաց 'ի ասկէց պիտի կրնար մի մարգարէանալ
Սէ չգիտենք ես և ուրիշներ Սէ Սահակեան վար-
ժարանի դասադասներէն մին տօքթօր բանասէզի
իր պաշտօնակից երկու (սիրողիտեան) ախտա-
ցեալներու զարման ընելը, և մի Սէ չէք յիշեր Սէ
գետնին ականջ, և պատին աչք պակաս չէ եղած:

Կը լսենք Սէ, Սամաթիոյ Մեծ. Թաղ. Խորհուր-
դը մեր չգիտցածներէն ալ սոսկ գելու ետեւէ եղեր է,
շնտ աղէկ. բանգի փոխանակ պարապ տեղը Աշո-
տը փնտռելու, իմ ըսած ճշմարտութիւնս ստու-
գելին կարծեմ ալ աւելի աղէկ գրուեն, զէ՞ իրենց
պատիւը պաշտպանելու համար:

Խօսքս հերիք սեպելով հիմակու հիմա, մնամ որ-
պէս էի անցեալները... ևն

ԱՆՈՏ

1868 Մայիս 24

Ազգ. Հիւանդանոց

Եւտի-գուլէ

ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԷ

Երանաւէտ պարգումեան մէջ մեծցած երիտա-
նորդի մը սիրտը բնութեան առաջին շարժումնե-
րէն փափուկ և սիրալիր զգացումներով կը յուզի և
իւր նմաններուն կրած ցաւերուն համար 'ի գուժ
կը շարժի: Իւր բարի ընկերը տեսած ատեն ուրա-
խութեամբ կը յայտայ անիկա: Իւր բազուկները
զգուռով մնշում մը կրնան գտնել, իւր աչերը կա-
րեկցութեան արտասուք կրնան հեղուլ: Անհանդ
երեւելուն մէկը մշտամահելուն համար ամօժահար
կը մնայ: Եւ Սէ իւր արմար յոյզը, խորթը՝ ե-

րանդ ու զայրոյթ վազողէն իրեն: Կահ մը ցնեոյ
ի՞նչ բարի սիրտը զիջմամբ կը գեղոս ցախաւորած
վերին համար հոսնայ, կը հառաչէ անհիկա: Թա-
փած արիւնը իւր արիւնովը կուզէ գնել Գործած
յանցանքը: Գգալուն զայրոյթը կը մարդի մէկար-
տութիւնը կը խոնարհի խսկոյն: Մէկէ մը Գրեմ կէմ
ուղղուած մշտամանքը տեմնելուն կատարելութեան
մէջ իսկ ներում մը, ըստ մը զինամտի կ'ընէ զքն
քի: Ինչպէս որ իւր գործած սխալները կ'ուղղէ
անյան ալ օտարինը բարեմիտ ոգով մը կը հերէ:
Երաւարկութիւնը չէ Սէ ոխակնակութեան և պտե-
լութեան, այլ կախկցութեան, զմութեան և պե-
հանձնութեան հասակն է: Այո, կը պնդեմ և հա-
ւաստի եմ որ փորձառութիւնն ալ իմ ըսածս չպի-
տի հերքէ, բարի ծնունդ ունեցող տղայ մը ե՞թէ
քսան տարեկան հասակին մէջ իւր անմեղութիւնը
կը պահէ՝ ամէն մարդիցմէ Եւտի սիրող և սիրուն
էակն է:

Ժ. Ժ. ԱՌԻՍՏ

Թարգ. Գ. Պուպի

Կրնա՞նք մտածել, թէ Եւտի սիրող և սիրուն էակն է:
Երբ զիս մտածողստը զգալով իմ խօսքս, իմ ըսածս
յիշատակէ: Եւտի սիրող և սիրուն էակն է:

Եւտի սիրող և սիրուն էակն է:
Երբ զիս մտածողստը զգալով իմ խօսքս, իմ ըսածս
յիշատակէ: Եւտի սիրող և սիրուն էակն է:

Ազգ. Երիցա

Եւտի սիրող և սիրուն էակն է:
Երբ զիս մտածողստը զգալով իմ խօսքս, իմ ըսածս
յիշատակէ: Եւտի սիրող և սիրուն էակն է:

Եւտի սիրող և սիրուն էակն է:
Երբ զիս մտածողստը զգալով իմ խօսքս, իմ ըսածս
յիշատակէ: Եւտի սիրող և սիրուն էակն է:

կրնայով զսպել իսկոյն բովերնին գացի արինչ կը խեմ փռնէ . մի նոյն միջոցին սկսած քրտնոց կամոց սըր-տին վրայ ծանրացեալ ախրութեան առնամած քո-ղը փարատիլ :

Աւրեմն Ազնիւ իմբագիր, ահաւասիկ այսօր ներ-կայիս Ձերդ Հանդիմի տարեկան բաժանորդագիրը վճարելով . . . սննդին հետօք Ձեզ կ'ուզղեմ խնդրե-լով փռնէի ճարտանախուծիսնը : Եւ բուն իսկ ամուսնս սրախ մէջ վճարողն ընելով կ'ստորագրեմ . նաեւ կը խնդրեմ որ եթէ երբեմնակի նամակներ եւ ուղղի-թեւ ըլլան , քարեհփճիք հիւրընկալելու Ձերդ Հան-դիսի մէջ :

Քարեհփճուհիդ

ՕՐԻՈՐԴ ԶԱՐՈՒՅԻ

ՓՈՒՆՁ

Ո՛վ որ հաւատարիմ սիրունի մ'ունի , թէն տրամադիմ վիճակի մէջ ալ զտնուելու ըլլայ , միշտ ինքզինքը զուարճութեան մէջ կը կարծէ :

— Սիրահարեալ երիտասարդ մը , ամեն մէկ քայլերուն , իւր սի-րունոյն մօտենալ կ'երագէ :

— Սիրահարեալ պատանի մը , երբ իր սիրոյ առարկային դէմքը կը տեսնէ , իսկոյն ինքզինքը յաւիտենականութեան մէջ կը կարծէ :

— Երիտասարդ մը՝ երբ իւր սրտին համեմատ հաճատարիմ սի-րունի մը չունի , միշտ ինքզինքը թշուառ կը համարէի :

— Օրիորդի մը սէրը բնութեան զմայլելի պարտէզներու բաղդրիկ զեփուռը կը գերազանցէ :

— Օրիորդի մը նազելի քայլումը զգայուն իրտ կրող անձի մը համար զմայլելի տեսարան մի է :

— Օրիորդի մը ալը երիտասարդի մը համար այնպիսի բունն է որ , երբ իր սրտին համապատասխանող սիրահարի մը չկրնար գրեմ նախ իսկոյն նորաձիւ վարդի նման զունամալի կը ծառամի :

— Օրիորդ մը ալ և ալ նոցաներէնրով երիտասարդի մը սիրտը զգաւել կը շանայ . և երբ կը լալողի , անսահման ուրախութիւն մը կ'զգայ . իսկ երբ իր աշխատանքը ի դերն կ'ենէ , ինքզինքը զոչնախի , ծշարձաւարտութենէն միջ կը կարծէ :

— Օրիորդի մը երբ իր փափկամեղիկ սիւնի գեղամի երիտասար-դի մը կը նստի , գիշեր և ցերեկ քանի իր քովը սենեալ գիւրեալ կը լայն :

— Օրիորդի մը հաւատարիմ ըլլալը այն ատեն կը յայտնուի , երբ՝ ուռաչին անգամ սիրած երիտասարդին շրջունքներէն տիրայի . համարյոք մը քաղել կը շանայ :

Զանազան Հեղինակներ

Թարգմ. Իսապետեան

ԽԱՅԼԱՅ Թ. ԹԷՐԶԵԱՆ

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ն Ե Ռ Ն

Կ Ա Մ

ԿԱՏԱՐԱԾ ԱՇԽԱՐՀԻ

Ի Մ. Յ. ՀԻՍԱՐԵԱՆԷ

Այս վերնագրով Արամեան մաքուր տպագրու-թեամբ ի լոյս ընծայեալ սքանչելի հեղինակութիւն մ'է , և որուն պատմական նկարագրութիւնները հետաքրքրական ըլլալուն , քաջայոյս եմք որ Ազգա-յինք ալ յիշեալ Արգոյ հեղինակին այս աշխատա-սիրութիւնն փառօք պատկերով , ուրիշ այլ և այլ հեղինակութիւններ և թարգմանութիւններ եւ Հայ գրականական ջանքին մէջ բազմացնելու պատճառ պիտի ըլլան :

Կը ծախուի միայն ի գրատան Փարիզու Շէրիֆ Փաշախան Թիւ 13 . Դին Ս Ֆրանք :

Տնօրէն

Հանաւատ

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ Թ. ԿԱՐԱՂԵՏԵԱՆ

ՆՈՍՐՈՎ ԲԱԶԱՐԱՏԵԱՆ

ՏՊԱԳՐԱՌԹԻՒՆ ԱՐԱՄԵԱՆ

Կ. պոլիս, Ուզուն Զարգ Շէրիֆ փաշախան, Թիւ 18

THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

